

Het Woord van de Gerechtigheid

Nr. 9 oktober 2003

pagina 1

“Want, ieder, die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13).

Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

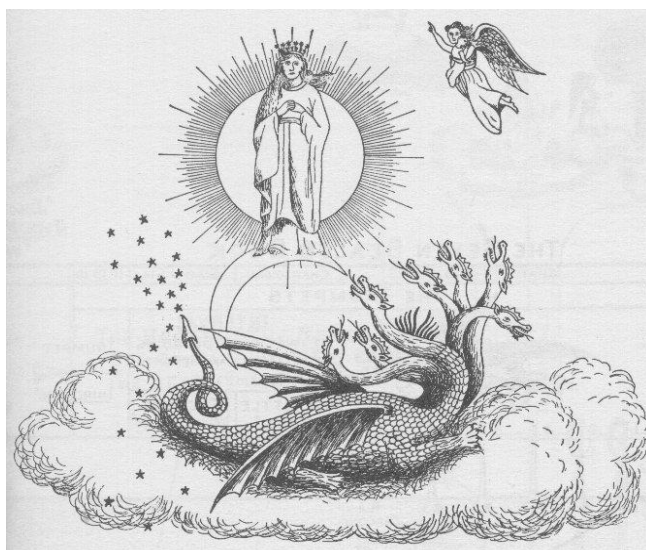
Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema

e-mail: roel@velemaweb.nl

website: <http://roel.velemaweb.nl/nl/wvdg/wvdg.aspx>

De Vrouw, de Draak en de Mannelijke Zoon

“En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw...een grote rossige draak...een zoon, een mannelijk wezen” (Openb. 12:1-6).

Het belang van Openbaring 12 kan niet genoeg worden benadrukt. In zijn commentaar op Openbaring schrijft Dr. H.A. (“Harry”) Ironside:

“I think I may say without exaggeration I have read or carefully examined several hundred books purporting to expound the Revelation. I have learned to look upon this 12th. chapter as the crucial test in regard to the correct prophetic outline. If the interpreters are wrong as to the woman

Het belang van Openbaring 12 kan niet genoeg worden benadrukt.

and the man-child, it necessarily follows that they will be wrong as to many things connected with them”.

Openbaring 6-18 beschrijft de zeventigste jaarweek van Daniël (Dan. 9:24-27). De zeventig jaarweken van Daniël is een tijd die is *“bepaald over het volk Israël en over Jeruzalem, de heilige stad”* (Dan. 9:24). De zeventigste jaarweek zal dan een *“tijd van benauwdheid voor Jacob”* zijn (Jer. 30:7).

Openbaring 7 en 12 zijn “ingelaste” hoofdstukken in Openbaring 6-18 en geven aanvullend commentaar. Om Openbaring 7 en 12 goed te begrijpen, is daarom de context belangrijk, een regel die overigens geldt voor heel de Schrift.

De structuur van Openbaring 12

De gehele boodschap van Openbaring 12 wordt beschreven in Openbaring 12:1-6. Het verdere hoofdstuk (12:7-18), vormt aanvullend commentaar op deze verzen. De lezer doet er goed aan om in zijn of haar Bijbel te markeren dat Openbaring 12:7-12 commentaar vormt op Openbaring 12:4, en dat Openbaring 12:13 commentaar vormt op Openbaring 12:4b,5, en dat Openbaring 12:14-16 commentaar vormt op Openbaring 12:6. Dit levert schematisch het volgende op:

		Commentaar
	Openb. 12:1-6 (basistekst)	Openb. 12:7-18
de vrouw en de draak	Openb. 12:1-3	
de draak en de sterren	Openb. 12:4	Openb. 12:7-12
de draak en de vrouw	Openb. 12:4b, 5	Openb. 12:13
de vrouw en de woestijn	Openb. 12:6	Openb. 12:14-16

Het is belangrijk om te zien dat deze structuur van “aanvullend commentaar” in Openbaring 12 in heel de Bijbel voorkomt. Deze structuur zien we bijvoorbeeld ook in Jona 1:17-2:2. De volgende verzen, Jona 2:3-10, geven dan commentaar op Jona 1:17-2:2.

Een ander voorbeeld is Openbaring 1:1-8, dat in een notendop het boek Openbaring weergeeft, waarbij Openbaring 1:9-20 begint met aanvullend commentaar op Openbaring 1:4.

Het belangrijkste voorbeeld is echter Genesis 1:1-2:3, dat het raamwerk van de hele Bijbel weergeeft. Het hele vervolg van de Bijbel (Gen. 2:4-Openb. 22:21), is gebouwd op dit raamwerk en levert verder commentaar op Genesis 1:1-2:3. Daarom moet Schrift met Schrift worden vergeleken om het boek Openbaring of welk bijbelgedeelte dan ook te begrijpen.

De beeldspraak in Openbaring 12

Het boek Openbaring verklaart zichzelf. Het is een boek vol symbolen en beeldspraak dat door middel van ingebouwd en aanvullend commentaar wordt verklaard. Het is niet nodig om diep in de Joodse traditie te graven om deze beeldspraak te kunnen begrijpen, want de Schrift levert het commentaar aanvullend mee en laat niets over aan wat de mens er zelf van denkt.

Openbaring 12 is rijk aan beeldspraak (de voorstelling of indruk wordt vergeleken of vervangen door iets wat er op lijkt of ermee is verbonden).

Bovendien is deze beeldspraak een metafoor, omdat de beeldspraak berust op overeenkomst. De drie in het oog springende metaforen zijn de vrouw, de draak en de mannelijke zoon. Al deze drie worden geïdentificeerd in dit hoofdstuk.

De Bijbel laat de verklaring van deze drie metaforen niet over aan de mens zelf.

De draak

De draak wordt geïdentificeerd als “*de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan*” (Openb. 12:9). De verklaring van de draak is duidelijk; dit is de satan, de tegenstander, die in Mattheüs 4 de Here Jezus verzocht. Van de oorsprong en val van deze engel lezen we meer in Jesaja 14 en Ezechiël 28. Satan wordt ook genoemd in Job 1:6, waar hij deel heeft aan een vergadering van hooggeplaatste engelen, “*zonen van God*” (“zonen” duidt op heerschappij). Hieruit kunnen we afleiden dat de satan niet de hoogstgeplaatste engel is die er ooit is geweest, maar zijn gelijken heeft. Het lijkt erop dat de satan is geplaatst over de provincie van Gods rijk waar de aarde zich in bevindt.

De vrouw

De vrouw wordt geïdentificeerd door een nieuwe beeldspraak dat zij met de zon is bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd. Deze informatie is voldoende om de vrouw te identificeren als *Israël*. In 1 Corinthiërs 15:41 worden de zon, maan en sterren genoemd in verband met heerlijkheid. Al deze hemellichamen zijn verbonden met het nageslacht van Abraham, zoals we zien in de droom van Jozef (Gen. 37:9,10). De zon was zijn vader, de maan zijn moeder en de sterren zijn broers. De vrouw kan daarom zondermeer geïdentificeerd worden als *Israël*, met een bijzondere verwijzing naar *Jeruzalem*. Kijk hoe Jeruzalem in verband wordt gebracht met de zon, maan en sterren in Lucas 21:24,25 en Jesaja 60:20. Israël en Jeruzalem worden later in het boek Openbaring synoniem gebruikt, maar hebben we met betrekking tot de vrouw alleen de stad Jeruzalem op het oog, dan is dat niet voldoende, want een stad kan niet vluchten naar de woestijn. Kijk ook in Jesaja 54:5; 66:7; Jeremia 3:6-10 en Micha 4:10; 5:2-3, om te zien dat de vrouw Israël is.

De mannelijke zoon

De vrouw, Israël, baart een zoon, die wordt omschreven als “*een zoon, een mannelijk wezen*” (Openb. 12:5,13, NBG). De Statenvertaling spreekt van een “*mannelijke zoon.*” *De Studiebijbel* merkt op in haar commentaar op Openbaring 12:5 dat het hier een pleonasme betreft (vgl. “nat water”), omdat een zoon al mannelijkheid veronderstelt.

Het woord “pleonasme” komt van het Griekse woord “*pleonasmos*”, dat “overbodigheid” betekent. De Bijbel kent pleonasmen (bijvoorbeeld Deut. 32:6; Jer. 51:54 (lett. “een roep van een schreeuw”); Rom. 12:14; 1 Joh. 1:5), maar Gods Woord kent geen overbodigheid. De uitdrukking “*mannelijke zoon*” (St. vert.), veronderstelt een pleonasme, maar grammaticaal betreft het hier een bijstelling, dat is een woord(groep) dat verwijst naar een zelfstandig naamwoord (bijvoorbeeld: “Mijn auto, *een oude Opel*”).

Het Griekse onzijdige woord “*arsen*” of “*arrena*” voor “mannelijk” is een bijstelling bij het mannelijke woord “zoon”: “*een zoon, een mannelijke*” (“*een mannelijke zoon*”). Het verschil in geslacht heeft geen betekenis, want in het Grieks hoeft de bijstelling niet in geslacht overeen te komen. De toevoeging van het woord “mannelijk” is waarschijnlijk om te benadrukken dat het zonen zijn die heersen (vgl. Job 1:6; Rom. 8:23; Gal. 4:7), en dat met het oog op het hoeden van de heidenen in hetzelfde vers.

De mannelijke zoon is niet Christus

De gangbare verklaring is dat de “mannelijke zoon” Christus is, omdat van de mannelijke zoon wordt gezegd dat hij “*alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf*” (Openb. 12:5).

Nu zal inderdaad Christus de heidenen hoeden met een ijzeren staf (Ps. 2:9; Openb. 19:15), maar deze belofte wordt ook gedaan aan de overwinnaars in Openbaring 2:26,27. Christus zal daarom de heidenen niet alleen hoeden, maar tezamen met anderen.

Om de mannelijke zoon te zien als Christus, levert theologische problemen op.

Allereerst zien we dat de draak een metafoor is en daarom geen letterlijke draak. De vrouw is een metafoor en daarom geen letterlijke vrouw. We moeten daarom tot de conclusie komen dat de mannelijke zoon ook een metafoor is.

Als de mannelijke zoon een letterlijk persoon zou zijn, dan ook de moeder. En als Christus de mannelijke zoon is, dan is de vrouw Maria. De vlucht van de vrouw in de woestijn kan echter niet van toepassing zijn op Maria.

De vrouw te zien als Israël en de mannelijke zoon als Christus, voldoet ook niet. Israël heeft profetisch nog geen vlucht gehad naar de woestijn en zeker niet na de hemelvaart van de Heer. Bovendien kan de hemelvaart van de Heer niet beschreven worden als een “plotselinge wegvoering”, als gevolg van de draak die op de aarde wordt geworpen en de vrouw tot baren brengt.

De loop van de gebeurtenissen in Openbaring 12 staat niet toe om de mannelijke zoon te identificeren met Christus. De geboorte volgt nadat de draak met zeven koppen en tien horens uit de hemel is geworpen (Openb. 12:3), en zijn macht geeft aan het beest met tien horens en zeven koppen (Openb. 13:1). De draak wordt in het midden van de Verdrukking op de aarde geworpen en de mannelijke zoon wordt daarna gebaard.

De uitdrukking “Verdrukking” komen we tegen in Matt. 24:9 waar het synoniem is met de hele 70ste jaarweek van Daniël. De uitdrukking “grote verdrukking” komen we tegen in Matt. 24:21 en Openb. 7: 14. De verwijzing is dan naar de tweede helft van de 70ste jaarweek van Daniël.

De geboorte wordt direct gevolgd door de vlucht van de vrouw naar de woestijn, waar zij 1260 dagen (3½ jaar) zal worden onderhouden (Openb. 12:6).

Deze 1260 dagen komen we in Openb. 11:2 ook tegen als 42 maanden, de laatste 3½ jaar van de Verdrukking, waar Jeruzalem zal worden vertreden. Ook de twee getuigen zullen 1260 dagen optreden, maar dit zijn eerste 3½ jaar van de Verdrukking (Openb. 11:3).

Chronologisch en contextueel kan de mannelijke zoon geen betrekking hebben op Christus, omdat het mannelijke kind in het midden van de Verdrukking wordt gebaard. Openbaring 12 vereist een profetische interpretatie, geen historische interpretatie. De interpretatie dat de mannelijke zoon Christus is, moet daarom afgewezen worden.

De mannelijke zoon is de 144.000

De draak en de vrouw worden beiden in Openbaring 12 geïdentificeerd, dus waarom de mannelijke zoon dan ook niet? En dit is precies wat we tegenkomen. De mannelijke zoon is geen letterlijk persoon, maar een metafoor.

De vrouw, de draak en de mannelijke zoon zijn metaforen.
De mannelijke zoon kan daarom Christus niet zijn.

De situatie van de mannelijke zoon, nadat hij plotseling is weggevoerd, komen we tegen in Openbaring 14:1-5. Dit is niet verwonderlijk, want Openbaring 14 verschaft aanvullend commentaar op Openbaring 12. Openbaring 14:1-5 laat zien dat de mannelijke zoon de 144.000 is. De Schrift verklaart dus zichzelf, en laat zien dat niet alleen Christus (Ps. 2:9) en de overwinnaars in Openbaring 2:26,27, maar ook de 144.000 deel zullen krijgen aan het hoeden van de heidenen met een ijzeren staf.

We moeten hierbij beseffen dat de twaalfen die drie en een half jaar het evangelie van het koninkrijk aan Israël predikten, op de twaalf tronen zullen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten (Matt. 19:28). Hun bediening was aan Israël en zij zullen heersen over het huis van Israël. In Openbaring 7, 12 en 14 zal een andere groep, de 144.000, drie en een half jaar het evangelie verkondigen aan de volkeren. Hun bediening zal aan alle volkeren zijn (Matt. 24:14), en de 144.000 zullen heersen over de volkeren. We kunnen echter ook stellen dat Openbaring 12 de informatie verschaft om Openbaring 7 en 14 te kunnen begrijpen. Zo wordt de mannelijke zoon in Openbaring 12:17 geïdentificeerd als *“de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben.”* Hieruit zien we dat de mannelijke zoon een metafoor is voor een groep die in Openbaring 14 verder wordt beschreven.

Vergelijken we Openbaring 12 en 14 met de profetie op de Olijfberg (Matt. 24-25), dan kunnen we slechts tot de conclusie komen dat de 144.000 niet alleen plotseling van de aarde worden weggevoerd, maar ook moeten terugkeren om het evangelie van het koninkrijk te verkondigen (Matt. 24:14). Dit kan gezien worden door Schrift met Schrift te vergelijken (bijvoorbeeld Openb. 12:5, 17 met Openb. 11:3, en Openb. 14:1-7 met Matt. 24:14).

Matt. 24:15-20 wordt door veel christenen geassocieerd met de verwoesting van Jeruzalem door Titus in 70 na Christus. Omdat de Schrift zichzelf verklaart en geen nadruk legt op de verwoesting in 70 A.D., maar alles toespitst op de verwoesting van Jeruzalem in Openb. 11, moet Matt. 24:14-21 geplaatst worden in de zeventigste week van Daniël (Dan. 9:24-27). Bovendien valt 70 A.D. buiten de profetie van de zeventig jaarweken. De 69e week eindigde met de dood van Christus rond het jaar 30/33 met 7 jaar voor de laatste jaarweek. Het jaar 70 A.D. valt daar buiten.

De context van Openbaring 11-14

Laten we puntsgewijs zien hoe Openbaring 12, als “ingelast” hoofdstuk, zich contextueel verhoudt tot hoofdstuk 11-14 en de profetie op de Olijfberg (Matt. 24-25).

1. De draak en zijn engelen zullen op de aarde worden geworpen vlak voor de helft van de Verdrukking.
2. De draak vervolgt de vrouw, waardoor in het midden van de Verdrukking Jeruzalem zal worden vertreden door de heidenen (Openb. 11:2; Matt. 24: 15-21; Dan. 9:26), totdat de tijd van de heidenen is vervuld.
3. De vrouw, Israël, zal dan vluchten naar de woestijn (Openb. 12:6; vgl. Matt. 24:16).
4. Niet allen uit Israël zullen in staat zijn te vluchten naar de woestijn (Matt. 24: 16,17). Sommigen zullen worden gedood en sommigen zullen als gevangenen worden weggevoerd (Luc. 21:24).
5. De twee getuigen zullen in het midden van de Verdrukking worden gedood. Hun bediening vindt plaats gedurende de eerste helft van de Verdrukking (Openb. 11: 3.e.v.), omdat na de

helft van de Verdrukking Jeruzalem wordt verwoest. De twee getuigen zijn instrumenteel in het behoud van de 144.000.

6. De val van Jeruzalem zal - denk aan de huidige situatie in de Midden-Oosten! - in het bijzonder grote vreugde geven in de Arabische wereld, en zij “*zullen elkaar geschenken geven*” (Openb. 11:10). Er zal dan voor Israël een situatie ontstaan die vergelijkbaar is met die van voor 1948: het Joodse volk wordt wereldwijd verstrooid.
7. De “overigen” (lett. “die zijn overgebleven”), in Openbaring 12:17 verwijst naar de mannelijke zoon. De “overigen”, zij “die zijn overgebleven” in Openbaring 11:13, lijken grotendeels naar dezelfde groep te verwijzen en niet naar alle Joden in en rond Jeruzalem, omdat niet allen zullen doen wat in Openbaring 11:13 wordt vermeld. Het lijkt erop dat de aardbeving in Openbaring 11:13 plaatsvindt kort voor Openbaring 12:5.
8. De 144.000 zullen niet allen ineens worden behouden, maar tijdens de bediening van de twee getuigen in de loop van de eerste helft van de Verdrukking. De laatste van de 144.000 zal waarschijnlijk tegen het midden van de Verdrukking zijn behouden, vlak voordat de twee getuigen hun bediening hebben voleindigd.
9. Het grote doel van de twee getuigen is om de 144.000, de mannelijke zoon, voort te brengen. Hierdoor wordt het mogelijk dat de boodschap in de tweede helft van de Verdrukking wereldwijd door de 144.000 wordt verkondigd.
10. Openbaring 11:13 geeft de situatie weer nadat Israël de mannelijke zoon heeft gebaard, maar voordat de mannelijke zoon naar Gods troon is weggevoerd en voordat de vrouw naar de woestijn vlucht.
11. Openbaring 14:1-5 laat de mannelijke zoon in de hemel zien, terwijl Openbaring 12:17 de situatie laat zien nadat de mannelijke zoon is teruggekeerd naar de aarde (en de vrouw naar de woestijn is gevlucht).
12. Openbaring 13 geeft aanvullend commentaar op het beest en zijn valse profeet. Het beest komt op uit de zee, uit de volkeren. De valse profeet komt op uit de aarde (uit het land) en verwijst mogelijk naar het land Israël.

De 144.000 is een eersteling

De 144.000 is een “eersteling”, een eerste vrucht uit het volk Israël (Openb. 12:4; vgl. Openb. 7), en anticipeert daarmee op het behoud van heel Israël bij de komst van Christus (Rom. 11:26).

De 144.000 zullen de boodschap wereldwijd verkondigen in de tweede helft van de Verdrukking en het hele volk zal de boodschap verkondigen gedurende het Messiaanse tijdperk.

Christus wordt ook een “eersteling” genoemd, maar zij die met Hem waren opgewekt, werden geen eersteling genoemd. In Openbaring 14:4 lezen we dat de 144.000 “eerstelingen” zijn. In de Griekse tekst is het echter enkelvoud, evenals elders in het Nieuwe Testament (vgl. Rom. 11:16; 2 Thess. 2:13; Jac. 1:18). Christus is een eersteling op dezelfde wijze als Epénetus een eersteling was in Rom. 16:5. Epénetus was de eerste persoon die in een bepaalde plaats was behouden, met het oog op hen die later in dezelfde plaats zouden worden behouden. Alleen Epénetus was de eersteling. Het woord “eersteling” toont dat anderen zullen volgen. Christus is een eersteling van hen die van Christus zijn (1 Cor. 15:20,23), maar de 144.000 is een eersteling van het volk van Israël dat zal worden behouden. De mannelijke zoon is daarom een eersteling van het volk Israël en kan niet worden geïdentificeerd met Christus.

<p>De mannelijke zoon, gebaard door de vrouw, is de 144.000, een eersteling uit het volk Israël.</p>
